

Drift til Optagelse af andet Arbejde og ikke frister andre Arbejdere til at afvandre til Nødarbejderne. I Overensstemmelse hermed er Lønnen sædvanligvis mindre, end hvad der vilde tjenes efter de almindelige Tarifer.

Forholdet er det, at de Beskæftigede enten arbejder med fuld Arbejdstid, men da med en mindre Løn, eller ikke arbejder med fuld Arbejdstid, men da med fuld Løn. Dette sidste er naturligvis dyrere, men Fremgangsmaaden har den Fordel, at de Arbejdsløse derved kan holdes beskæftigede i længere Tid. Undertiden, særlig ved Vejarbejder, arbejdes efter Akkord, men Akkordbetalingen er da ogsaa ringere end den sædvanlige. Hvad der ellers betales for 3 Meter, ydes der f. Eks. nu for 4 Meter. Hvor der anvendes Timeløn med fuld Arbejdstid, er Lønnen gennemsnitlig 10 à 25 pCt. under den tarifmæssige. Forholdene er noget forskellige i de forskellige Landsdele, idet de socialdemokratiske Regeringer er tilbøjelige til at give en noget højere Løn end de konservative Regeringer.

I enkelte Tilfælde, særlig indenfor Industrien, er der ikke foretaget Forringelse af Lønnen, idet man ikke har ment at kunne gøre Forskel indenfor Arbejdere, der er beskæftigede indenfor samme Bedrift.“ (Gesandtskabets forannævnte Indberetning).

Det kan tilføjes, at man lægger Vægt paa om mulig at opnaa Overenskomst om Lønnen ved Nødhjælpsarbejder, og kun hvis dette ikke kan ske paa en tilfredsstillende Maade, skrives til offentlig Fastsættelse.

De særlige Lønregler gælder ikke for enkelte Fagarbejdere, Formænd o. s. v., der er antagne paa almindelig Maade.

I Preussen søger man at faa Arbejdet udført paa indskrænket Arbejdstid i Stedet for til nedsatte Lønsatser. I Bayern graduere man Lønnen efter Alder og Forsørgerpligter. For at faa Byarbejdere ud paa Landet kan de undtagelsesvis lønnes efter Byernes Satser, og der skal normalt gives særlig Erstatning til Personer, der er nødt til at have to Husholdninger. Hvor der arbejdes paa indskrænket Tid, anbefales indskrænket Dagetal eller vekslende Arbejdsbold i Stedet for nedsat Timetal, der vanskelig kan gennemføres ved Akkordarbejde. Naar Arbejdet fordeles paa flere, forøges det offentlige Tilskud i Forhold til sparet Understøttelse. Se Reichs-Arbeitsblatt Nr. 6, 9, 11 og 20, 1921.

Omfanget af de igangsatte Arbejder.

Fortegnelsen over de støttede Nødarbejder, som regelmæssigt trykkes i Reichs-Arbeitsblatt, var i August naaet op over 8,000 Numre.

Efter Rigsarbejdsministeriets Opgivelse er der hidtil ved Igangsættelse af offentlige Nødarbejder beskæftiget ca. 300,000 Arbejdsløse. For Øjeblikket er ca. 150,000 à 200,000 i Arbejde.

Det største af alle Anlægene er et Vejarbejde i Bayern. Arbejderne er her indkvarterede hos Bønderne, ikke massevis, men spredte. Man haaber ogsaa derved at animere nogle af Arbejderne til fremtidig at gaa over til Landbrug.

Foruden de her omhandlede Nødhjælpsarbejder har man støttet Boligbyggeriet. I 1920 er der hertil stillet 500 Mill. M. til Raadighed til rentefri Laan.

Udstykning, Udflytning fra Byerne.

Man søger paa forskellig Maade at fremme Oprettelsen af Smaabrug paa Landet, jfr. Reichssiedelungsgesetz af 11. August 1919, samt Opdyrkning af hidtil udyrkede Arealer. Alene i Preussen har 38,000 erhvervsløse deltaget i ca. 1,000 Meliorationsarbejder, der udførtes med en samlet Udgift af ca. 250 Mill. M., hvoraf 100 Mill. Tilskud fra „den produktive Forsorg for erhvervsløse“. Gennem Arbejdsanvisningen er der overført 30,000 arbejdsløse fra Storbyerne til Landbruget.

Uddannelse af arbejdsløse.

Egentlige Kursus for Arbejdsløse er ikke almindeligt oprettede. Man er af den Formening, at saadanne Kursus næppe vil svare Regning og ikke i fuldt Omfang vil opfylde den faglige Omlægning indenfor Arbejderne, som man tilstræber.

Derimod har man i ret stor Udstrækning valgt den Fremgangsmaade straks at lade Arbejdere fra et Fag indtræde i et andet, idet der ydes dem en vis Under-